

DOCHWATNY (2) *ai*

dochwatny (1), **dochwatni** (1) *Mącz* (1 : 1)

a jasne.

sg m A dochwatny (1). \diamond f A dochwatnią (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Dorywczy (2) :

*Wyrażenie: »w dochwatny czas« (1): Succisivum tempus, Czas á ty chwile które nam zbywają od potrzebnych ípraw/ zniénacká chwile zbywájące. W dochwátny czas niektorzi mowią. *Mącz* 30b.*

*Wyrażenie przyimkowe: »w dochwatnią« = w porę chwilowo wolną (1): Succisivae operae, W dochwátnią [!] robotá. *Mącz* 30b.*

Synonim: dorywczy.

MK